

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

3.Bhar.200/2025/10. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, dátum8 napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A rágalmazás vétsége miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a magánvádló másodfellebbezését elbírálv a hatóság mint másodfokú bíróság dátum5 napján kelt 31.Bf.11291/2024/7. számú végzését helybenhagyja azzal, hogy a végzés záró részében a határozathozatal ideje helyesen dátum5 napja.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

[1] A hatóság1 a dátum6 napján kihirdetett 8.B.1456/2024/4. számú ítéletével bűnösnek mondta ki Terhelt1 vádlottat a Btk. 226. § (1) bekezdésébe ütköző rágalmazás vétségében, ezért őt megrovásban részesítette. Rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről, továbbá a magánvádló által lerótt illeték visszaigényléséről, valamint a további rágalmazás vétsége miatt ismeretlen tettes ellen indult büntetőeljárást megszüntette.

[2] A hatóság1 8.B.1456/2024/4. számú ítélete ellen - a megszüntető rendelkezést nem érintve - a vádlott és védője jelentett be fellebbezést felmentés érdekében, míg a magánvádló a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

[3] A hatóság mint másodfokú bíróság a dátum5 napján megtartott tanácsülésen hozott 31.Bf.11291/2024/7. számú végzésével a hatóság1 dátum6 napján kihirdetett 8.B.1456/2024/4. számú ítéletét az ismeretlen tettes ellen indított büntetőeljárást megszüntető és az illeték visszautalásáról hozott rendelkezések kivételével hatályon kívül helyezte és az eljárást megszüntette, megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

[4] A hatóság mint másodfokú bíróság 31.Bf.11291/2024/7. számú végzése ellen a magánvádló jelentett be fellebbezést, melyben indítványozta a másodfokú bíróság

határozatának hatályon kívül helyezését vagy megsemmisítését és a másodfokú bíróság felhívását az eljárás lefolytatására, mert a megszüntető rendelkezés megalapozatlan. Fellebbezésének írásbeli indokolásában arra hivatkozott, hogy a dátum napján kelt levelet megküldte nemcsak a vádlott, hanem valamennyi illetékes hatóság, köztük az ügyészség részére is és a levél tartalmazta annak a bűncselekménynek a megnevezését is, amely a magánvádló szerint megvalósult, melyből vélelmezhető az eljárás megindítási kérelme, az bűnvádi feljelentésként értelmezhető és magánindítványnak minősül. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság szabályosan járt el, amikor felhívta hiánypótlásra és a megadott határidőben elő is terjesztette nyilatkozatát. Hivatkozott továbbá arra, hogy a vádlott cselekményével nem hagyott fel, ezért dátum⁴ napján újabb bejelentéssel élt az ügyészség felé, a jogsértő állapot fenntartása miatt a vádlott cselekménye állapotbűncselekmény, így fogalmilag kizárt a magánindítvány elkésztése.

[5] Terhelt¹ vádlott a magánvádló fellebbezésére tett észrevételében a hatóság mint másodfokú bíróság 31.Bf.11291/2024/7. számú végzésének helybenhagyását indítványozta, kifejtette, hogy a dátum napján kelt levél nem minősül bűnvádi feljelentésnek, mert hiányzott a magánvádlói szándék, hogy rágalmazásért feljelentést tegyen, helyette közrendvédelmi eljárást kezdeményezett. A tényleges magánindítványt dátum⁷ napján terjesztették elő, mely elkészt, így az eljárás megszüntetése jogszerű és megalapozott.

[6] A bejelentett másodfellebbezés nem alapos.

[7] A Fővárosi Ítéltábla elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a bejelentett másodfellebbezés alapján harmadfokú eljárás lefolytatásának van-e helye a Be. rendelkezései szerint.

[8] A Be. 615. § (1) bekezdés értelmében a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróságéval ellentétes döntése esetén.

[9] A Be. 615. § (2) bekezdés b) pont szerint ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság az elsőfokon elítélt vádlottat felmentette vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette.

[10] A Be. 615. § (3) bekezdés értelmében a fellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést, illetve kizárólag a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését vagy részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, a Be. 615. § (5) bekezdés értelmében a másodfokú bíróság ítéletének a (3) bekezdésben meghatározottakon kívüli rendelkezése, illetve része ellen nincs helye fellebbezésnek.

[11] A Be. 779. § (3)-(4) és (5) bekezdés a magánvádas eljárások tekintetében akként rendelkezik, hogy

[12] - a másodfokú bíróság ügydöntő határozata ellen a magánvádló fellebbezésre jogosult a harmadfokú bírósághoz,

[13] - a magánvádló kizárólag a vádlott terhére fellebbezhet,

[14] - ha a magánvádló az elsőfokú bíróság ügydöntő határozata ellen a vádlott terhére nem jelentett be fellebbezést, a másodfokú bíróság ügydöntő határozata ellen csak a vádlott felmentése vagy az eljárás megszüntetése miatt fellebbezhet.

[15] A másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásban a tényállás 1. pontja tekintetében rágalmozás vétségében bűnösnek kimondott Terheltl vádlottal szemben az eljárást megszüntette, így a Be. 615. § (2) bekezdés b) pont szerinti ellentétes döntést hozott. A bejelentett magánvádlói másodfellebbezés a megszüntető rendelkezést, tehát az ellentétes döntést sérelmezte [Be. 615. § (3) bekezdés a) pont]. A magánvádlói fellebbezés a vádlott terhére szóló és mivel a magánvádló az elsőfokú bíróság ítélete ellen jogorvoslattal nem élt, az megfelel a Be. 779. § (5) bekezdésben foglaltaknak is. Mindezek alapján tehát megállapítható, hogy a bejelentett fellebbezés joghatályos.

[16] A felülbírálat terjedelme körében kiemelendő, hogy az adott ügyben a másodfokú bíróság a Be. 590. § (8) bekezdés alapján nem bírálta felül az elsőfokú ítéletnek a tényállás 2. pontját érintően meghozott megszüntető rendelkezését, mivel az ellen fellebbezést nem jelentettek be, így – ellentétes döntés hiányában - a harmadfokú eljárásnak sem volt tárgya a tényállás 2. pontjához kapcsolódó megszüntető rendelkezés felülbírálta.

[17] Egyebekben a harmadfokú felülbírálat igazodott a fellebbezéshez: a Be. 618. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpont és b) pont értelmében a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság határozatának a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, és az elsőfokú és a másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. A Be. 618. § (2) bekezdés alapján a harmadfokú bíróság hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.

[18] A Be. 625. §-ban felsorolt hatályon kívül helyezési okok közül jelen ügyben a Be. 625. § (2) bekezdés a) pont érdemi vizsgálata merült fel, miszerint a másodfokú bíróság eljárása során a Be. 608. § (1) bekezdés szerinti abszolút eljárási szabálysértést vétett-e, a Be. 608. § (1) bekezdés e) pont megsértésével folytatta-e le az eljárást, amikor a Be. 567. § (1) bekezdés g) pont szerinti megszüntetési ok fennállását megállapította.

[19] A másodfokú bíróság helytállóan járt el, amikor a tényállás 1. pontjában foglalt cselekmény kapcsán elsődlegesen azt vizsgálta, hogy joghatályos magánindítvány előterjesztésére sor került-e és az ítéltábla álláspontja szerint a jogszabálynak és a bírói gyakorlatnak megfelelően döntött akkor, amikor arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 567. § (1) bekezdés g) pontra figyelemmel a Be. 607. § (1) bekezdés a) pont szerinti eljárási szabálysértést vétett.

[20] A törvényszék – figyelemmel arra, hogy a rágalmozás a Btk. 231. § (2) bekezdés alapján csak magánindítványra büntethető - pontos tartalommal hivatkozott a Btk. 31. § (1) és

(2) bekezdés és a Be. 378. § (2)-(4) bekezdés rendelkezéseire, valamint a feljelentés tartalmi követelményét érintően a Be. 765. § (1) bekezdésére és azokat a jelen ügyre vetítve helyesen is alkalmazta. A dátum napján kelt levelet iratszerűen idézte a pertörténeti részben, annak tartalmát pedig részletesen elemezte annak megállapítása érdekében, hogy a Be. 378. § (2) bekezdésben foglaltak szerint magánindítványnak tekinthető-e.

[21] A levél egy email, melynek tárgya „megnevezés.”-ként került megjelölésre, sem a tárgy megjelölésből, sem a levél tartalmából nem lehet arra következtetni, hogy

[22] - az feljelentés, hiszen semmilyen formában nem tartalmazza, hogy ki ellen, milyen cselekmény és milyen bizonyítékok alapján indítványozzák a büntetőeljárás lefolytatását, ezt igazolja a hatóság1 számsor1 számú, hiánypótlásra szóló felhívása is, amelyben pont ezen adatok pontosítását kérték,

[23] - az olyan nyilatkozat, mely szerint a magánvádló az elkövető büntetőjogi felelősségre vonását kívánta. E körben a törvényszék helyesen rögzítette, hogy a levélnek az elnevezés internetes portálnak szóló részében, illetve az dátum9-i részében is utalás van a rágalmozás megvalósulásának lehetőségére, de ezen megjegyzésen túl a levélben megfogalmazott indítványok tartalma semmilyen módon nem utal arra, hogy a büntetőjogi felelősségre vonás a cél, épp ellenkezőleg, az adatok törlését, adatvédelmi jogsértés miatti eljárást, közrendvédelmi jogkörben fellépést és versenyfelügyeleti eljárást indítványoztak.

[24] A törvényszék által hivatkozott BH2001. 507., valamint a BH1983. 272. és BH2011. 155. számú eseti döntések alapján egyértelmű, hogy a magánindítvány alakisághoz nem kötött, a joghatályossága szempontjából az a lényeges, hogy a jogosult a törvényes határidőn belül előterjessze az elkövetőnek a büntető úton való felelősségre vonására irányuló óhaját a sérelmezett tények megjelölése alapján. Az arra jogosultnak kizárólag az olyan tartalmú nyilatkozata tekinthető magánindítványnak, amelyben egyértelműen kifejezésre juttatja a feljelentett személy büntetőjogi felelősségre vonásának igényét.

[25] A magánvádló dátum napján kelt levele e követelményeknek nem megfelelő, mivel abban nem kezdeményezett senkivel szemben büntetőjogi felelősségre vonást, és ilyen irányú igényére sem lehet következtetni az általa megfogalmazott sérelmekből és elvárásokból. A magánvádló fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a levelet az ügyészség részére is megküldte, azonban e körben kiemelendő, hogy a címzett a hatóság2 volt és az e címzettnek szóló kifejezett felhívás arra szólt, hogy e hatóság a közérdek védelme érdekében lépjen fel közérdekvédelmi jogkörben, mivel az elnevezés oldal minősítési eljárást végez úgy, hogy annak jogszabályi alapja nincs. Ahogy arra a törvényszék is kitért határozatában, önmagában az, hogy a levél tartalmazta annak a bűncselekménynek (nevezetesen a rágalmozásnak) a megnevezését is, amely a magánvádló szerint megvalósulhatott, nem minősül olyan egyértelmű és határozott kérelemnek, melyből megállapítható lenne a büntető úton való felelősségre vonás kezdeményezése iránti igény.

[26] Ezért az ítéltábla osztotta a törvényszék álláspontját, miszerint a dátum napján keltezett levél – függetlenül attól, hogy azt kinek címezték és hogy abban a rágalmozás elkövetésére is hivatkoztak – magánindítványnak nem minősíthető. A törvényszék helytállóan emelte ki azt is, hogy a magánvádló által a bíróság felhívására dátum7 napján előterjesztett

feljelentés pedig elkészült, mivel a Be. 378. § (4) bekezdésben írt feltétel nem valósult meg. Ugyanígy a fellebbezésben hivatkozott, dátum4 napján előterjesztett beadvány sem tekinthető a tényállás 1. pontjában foglalt, dátum10-i magatartást érintően joghatályos magánindítványnak.

[27] Ezért a joghatályos magánindítvány hiányára figyelemmel az elsőfokú ítéletet - az ismeretlen tettes ellen indított büntetőeljárást megszüntető és az illeték visszautalásáról hozott rendelkezések kivételével - hatályon kívül helyező és az eljárást megszüntető határozat törvényes.

[28] Fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a másodfokú bíróság végzését - a Be. 621. § (1) bekezdés b) pont alapján tanácsulésen - a Be. 623. § alapján helybenhagyta azzal, hogy a Be. 451. § (6) bekezdés alapján a végzés záró részében feltüntetett határozathozatal idejét dátum11 évről helyesbítette dátum12 évre.

[29] A harmadfokú bíróság ítélete ellen a Be. 458. § (3) bekezdésre figyelemmel fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, dátum8

dr. Szalai Géza s.k.
s.k.

dr. Sárecz Szabina Martina s.k.

dr. Szabó Ágnes Petra

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A hatóság mint másodfokú bíróság dátum5 napján kelt 31.Bf.11291/2024/7. számú végzése a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 3.Bhar.200/2025/10. számú végzésével dátum8 napján jogerős.

Budapest, dátum8

dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke

A k